

עמ"ת 43532/08/14 - בן וענונו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

07 ספטמבר 2014

עמ"ת 14-08-43532 ואן(עוצר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אריאל אגנו
העורר:
בן וענונו (עוצר)
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

nocchim:

העורר וב"כ עו"ד שרי特 אלישע - אלעמי

העורר וב"כ עו"ד פאולה ברוש

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

הערר הוגש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט א. דורון) מיום 18.8.14 אשר במסגרת נדחתה בקשה העורר לעזין חוזר בהחלטה לעוצרו עד תום ההליכים.

אפרט במתמצית את ההשתלשות שהבנתה נחוצה להחלטה האופרטיבית שקיבלתி לאחר הדיון בערר כת. הוגש נגד העורר ונאם אחר שם שמואל, כתוב אישום ולצידו בקשה למעצר עד תום ההליכים, כאשר מדובר בהחזקת משותפת של סם מסוג חשיש (מדובר כנראה בטעות בניסוח, הסם הוא מסווג קנאביס) במשקל 64.6 גרם. האירוע היה ביום 8.6.14, ובעקבותיו נעצר העורר. לשמויאל יוחס גם שהחזקק קופסת סיגריות עם כמות נוספת של סם לשימוש עצמי.

הדיון בבקשת המעצר התבסס על כך שתשתיית הריאות כנגד העורר מבוססת החזקה קונסטרוקטיבית בלבד בסם. הוא עומד בסמוך לתחנת אוטובוס יחד עם שמואל. שמואל הרים מהרצפה שkeitת שהכילה את הסם ושניהם עלו למוניות. משומם כך נטען שהם החזיקו את הסם במשותף. בתחילת הוראה בית משפט השלום על שחרור לחופה של השניים, מסיבות של חולשה ראייתית. ההחלטה התהפקה בערר שהוגש בבית משפט המחוזי והם נערכו עד תום ההליכים. בבקשת רשות ערעור של העורר הנוכחי לבית המשפט העליון נדחתה. כב' השופט הנדל (בש"פ 4489/14 החלטה מיום 26.6.14), אף הוא קובע כי מההייבט הראייתי מדובר על חזקהKonstruktivitah המבוססת לכואה על התנהגות העורר

עמוד 1

אשר נראה עומד לצד אותו שמואל שהחזיק את השם בידו,omid לאחר מכן, נסע עימו ברכב.

לאחר החלטות אלה הגיעה המדינה להסדר טיעון עם שמואל ובמסגרת כתוב אישום מתקן הושמט חלקו של העורר בפרשא, ונוצר מצב שבגדרו הודה שמואל בכתב אישום שבו נטל על עצמו את החזקת השם האמור כשלעורך אין איזכור כלל. הואណון ל-3.5 חודשים, וחשוב לציין שלעתה זו העורר שלפנינו עצור כבר שלושה חודשים (מאז 8.6.14) ואילו שמואל ככל הנראה כבר שוחרר לפי שבתאותם לחישובים של שב"ס והפחחות למיניהם, הוא כבר סיים לרצות עונשו.

עו"ד ברוש, הסגנית המלומדה, הגיעה בפני בית משפט השלום בקשה לעין חדש במעצרו של העורר. הטענה המרכזית הייתה שניינו כתב האישום באופן שמואל לבדו החזיק את השם, ממשיטה או מחלישה מאוד את הקביעה שיש ראיות לכואורה כנגד העורר, ולמעשה אומצה גרסתו של העורר שלפניה הוא היה נכון تماما בלבד בתחום האוטובוס. נטען, שהמדינה נמצאת מדברת בשני קוווט, בחינת דבר וփוכו, בעומדה על המשך מעצר העורר, כאשר אף לשיטתה מי שביצע את העבירה למשעה לבדו, הוא שמואל.

בית משפט השלום, בהחלטה נשוא העורר כתע, דחה קו טיעון זה, וקבע שני שינוי נסיבות אמיתי בכר, כלל ועיקר. מדובר בצעד לגיטימי שלפיו במסגרת הסדר טיעון המאשימה מבצעת תיקון לגבי נאים מסוימים, מבלתי שהדבר מציבע על חולשה ראייתית שהיתה קיימת לגבי נאים אחר באותו תיק. השמתת עובדות מכתב אישום מתקן, כך הוחלט, אינה משקפת הכרת המדינה בכר שאוותן עובדות אינם ניתנות להוכחה. רק הצדדים היישרים להסדר הטיעון כפופים לאוותן הסדר והשיקולים לכՐיתתו הם נקודתיים. נקבע, שמאומה לא השתנה בהקשר הראייתי הנוגע לעורר, כאשר מערך הריאות כלפיו בורר על ידי שלוש הערכאות האפשריות והענין מוצה.

אם אלה העבודות והנסיבות שמצוות את ההתנהלות בהליך הנדון, לא היוו ממקום להתלבט בעורר שהוגש מטעם ההגנה על ההחלטה דלעיל. נראה לי שנימוקי בימ"ש השלום נכוחים ולא נפללה מלפנינו טעות. אולם - כתוב העורר מציף נקודה נוספת, שהיא מרכזית לטעמי, לעניין בבקשת העיון החזר, ושאומנם נזכרה כמעט באופן אגב בבקשתה לעין חזר, אולם לא נדונה ולא הוכרעה על ידי בית משפט השלום. מדובר בכר שעלה פי כתוב האישום המקורי, אכן העורר שלפנינו היה שחקן שני בזירה. כפי שהדגשתי, הוצאה תמורה שלפניה החזקתו בסמם הייתה אף מכח הנוכחות המשותפת עם שמואל במקומות. שמואל היה זה שהרים את השם מתחנת האוטובוס והעורר רק נכנס אליו יחד למונית ונסע אליו ממש. ככל שמואל הוא העברין המרכזי בפרשא וכל יותר לעורר חלק משני בלבד, אז תקופת המאסר הקצרה שנגירה על שמואל במסגרת הסדר הטיעון, יכולה להשיליך מידה זו או אחרת על השאלה האם העורר הנדון כבר במעצר מזה שלושה חודשים, טוען לփוטו, וענינו קבוע לדין הוכיחות בסוף ספטMBER, צריך להוסיף ולהישאר במעצר. אומנם, העבר הפלילי של השניים אינו זהה, והנסיבות האישיות שונות, ואומנם יש משקל לעובדה שבענינו של שמואל הוא קיבל אחראיות והגיע להסדר טיעון, וכיוצא בכר, אולם, בוודאי היה מקום ללבון העניין ולהכרעה לגופה של הטענה בשאלת האומנם יש שני נסיבות כלפי העורר בכר ששותפו לכתב האישום כברណון, וסימן לרצות את העונש היחסית קצר שנגזר עליו.

בمعنى לנוקודה זו, הפעעה ב"כ המשיבה, עו"ד אלישע-אל-עמי והעלתה טיעון שאף הוא לא לובן בבית משפט השלום, וSEMBAS תפיסה הפוכה למה שמצטייר מכתב האישום המקורי שהוגש. לדברי ב"כ המשיבה, הדמות העיקרית

הodiumnitit הוא דוקא העורר, וחלקו של שמו אל היה משני. היא מצביעה על אמרתו של שמו אל, שכמובן עד כה לא היה רשום עד תביעה, וממנה אפשר להסיק לכואורה שהבין משיחה בין העורר ואדם נוסף שנכח בתחנת האוטובוס, שעלו להרים את השquit ולסייע בהעברתה למקום. לשון אחר - אפשר ששמו אל היה שלוח ו"פועל" בלבד והרוח החיה בהחלטה לשנע את השquit המכילה סם, הייתה בכלל העורר יחד עם אדם אחר. עוד אמרה ב"כ המשיבה שבදעת התביעה לבקש לתקן את רשימת העדים, ולהוסיף את שמו אל, עד תביעה, לאחר שנדון, ובמשמעות לכך צינה שבදעתה לזמן מרכזיתיה את שמו אל עד הגנה.

כך או כך - לפנינו תמונה, הן במישור הראיות והן במישור המחלוקת האמיתיות בין הצדדים, השונה כמובן ממה שהוא טרם הסדר הטיעון עם שמו אל, ואפיו שונא ממה שעלה ונדון במסגרת הדיון בבקשתה לעיון חוזר שההחלטה בה היא נשוא העරר. דברים אלה לא עלו ולא הוכרעו על ידי בית משפט השלום.

אין לומר שישנו נסיבות לא קיימן. שינוי הנسبות הוא אפיו יותר ממישור אחד. השאלות הטענות ליבון בעקבות השניים נוגעות הן לריאות, ולשאלה מי לכואורה היה הדמותodiumnitit מבין שני הנאים המקוריים, והן לשאלה, המשיקה לכך, כיצד השפעה אם בכלל תיקן לתקופת המאסר שנגזרה על שמו אל, כאשר יש לבחנה בזיקה לשאלה של עצמת הריאות וטיבן ביום לאחר שתכנן שאין מדובר עוד אך ורק על קונסטרוקציה של חזקה קונסטרוקטיבית.

לטעמי, לא יהא זה נכון לדון בפורום זה לראשונה בשאלות אלה. לא רק משום שהמסגרת הטבעית והנכונה לכך היא בוגדר הדיון בבקשתה לעיון חוזר, אלא גם, משום שאין מהצדדים שיכול להיות לא שבע רצון מההתוצאה, עלול לאבד את אפשרות הערר בזכותו על ההחלטה בנושא זה.

משמעותו כה, החלטתי האופרטיבית הינה שיש להחזיר הדיון לבית משפט השלום להמשך שמיעה של התביעה לעיון חוזר במישור שצויין לעיל, תוך קביעה שניינו נסיבות כדי בו להצדיק הגשת התביעה, אכן בסיס, ולבקש מבית משפט השלום להכירע לגופה של התביעה ולבדוק אם נקודת האיזון בין השיקולים השונים השתנתה באופן שבו אין מקום להוtier על כנה את ההחלטה לעצור העורר עד תום ההליכים.

במובן זה, מתקיים הערר, גם שלא מתוך התערבות בנימוקי בית משפט השלום ובהחלטהו באותו מישור ובאותו מגזר של טענות ופלוגתאות שלובנו בפנינו, ובאה, כאמור, אינו מתערב.

בית משפט השלום יתבקש, בכפוף לאילוצי היום, לקבוע מועד מוקדם ככל הנימן להמשך הדיון בבקשתה לעיון חוזר.

כמובן - אין מבייע דעתה באשר להחלטה שתתקבל ובו מה ששלום יפעל כתוב עיניו.

ניתנה והודעה היום י"ב אלול תשע"ד, 07/09/2014 במעמד הנוכחים.

אריאל אגנו, שופט